

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤตา ศิริตันติกกร. วาทวิเคราะห์เชิงจิตวิเคราะห์ กรณีการเข้าร่วมโครงการรณรงค์แยกขยะแห่งแลกด่านไม้ของประชาชนในชุมชนแออัดคลองเตย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชา วาทยาศาสตร์และสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ชไมพร สุขสัมพันธ์. การวิเคราะห์สัญลักษณ์ รหัส และกระบวนการสร้างรหัสในการ์ตูนญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ชุมพร ยงกิตติคุณ และคณะ. การรับรู้ภาพพจน์เกี่ยวกับญี่ปุ่นและไทย ของนักเรียนไทย และนักเรียนญี่ปุ่นในประเทศไทย. ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ดวงรัตน์ กมโลบล. การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสิ่งคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ชุด “โดราเอมอน”. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์. ภาพพจน์ของคนสัญชาติต่างๆตามการรับรู้ของนิสิตนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- นนทยา พงศ์มกาย. การสื่อสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศในการ์ตูนญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- นรากร ดิยายน. การวิเคราะห์เนื้อหารายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- เบญจมาศ เบญจพรกุลพงศ์. การรับรู้ของเด็กที่มีต่อพฤติกรรมของตัวการ์ตูนชินจัง ในการ์ตูนทางโทรทัศน์ชุดชินจังจอมแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์ , 2538.

- ประสพโชค นวพันธุ์พิพัฒน์. การใช้รหัสที่ปรากฏในงานของนักเขียนการ์ตูนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ประสถาน ทิพย์ธารา. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวพิทยา, 2521.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- สวณิต ยมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล. แบบจำลองการสื่อสาร สำหรับนักศึกษากการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ศศิธร อภิลิทธินันต์. การขัดเกลาทางสังคมผ่านรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ประเภทปกิณกะบันเทิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ภาษาอังกฤษ

- Barcus, F., Earle. Images of Life on Children's Television. New York : Praeger Publishers, 1983.
- Baudrillard, Jean. Simulations. New York : Semiotext(e), 1983.
- Berlo, K., David. The Process of Communication. New York : Holt, Rinehart and Winston Inc, 1960.
- Bonnet, James. Stealing Fire from the God. America : Michael Wiese Production., 1999.
- Boorstin, J., Dannail. The Image A Guide to Pseudo-Events in America. New York : Atheneum, 1973.
- Burton, Graeme. More than Meets the Eye. 3rd ed. London : Arnold, 2002.
- Cashmore, Ellis. Making sense of sports. 4th ed. Neww York : Routledge, 2005.
- Day, Alvin, Louis. Ethics in Media Communications : Cases and Controversies. 3rd ed. Canada : Wadsworth, 2000.
- Eiser, Richard, J. Cognitive Social Psychology A Guidebook to Theory and Research. England : McGraw-Hill Boch Company (UK)Limited, 1980.
- Feldman, S., Robert. Social Psychology. 2nd ed. New Jersey : Prentice Hall, 1997.

Gudykunst, William, B. Communication with strangers. 2nd ed. New York : McGRAW-HILL,INC, 1992.

Harrison, P., Randall. The Cartoon Communication to the Quick. California : Sage, 1981.

Hart, Christopher. Manga Mania : how to draw Japanese comics. New York : Watson-Guptill, 2001.

Janowitz, Morris and Hirsch, M., Paul. Reader in Public Opinion and Mass Communication. The Free Press. (1981) : 29-37.

Keener, Polly. Cartooning. New York : Wiley,1992.

Lacey, Nick. Image and Representation. New York : ST.MARTIN'S PRESS, 1998.

Lester, Martin, Paul. Visaul Communication : Images with Messages. California : Wadsworth Publishing, 1995.

Lewis, Glen and Slade, Christina. Critical Communication. (2nd ed), Australia : Prentice Hall, 2000.

Leyens, Philippe, Jacques. Stereotype and social cognition. London : Sage, 1994.

McQueen, David. Television A Media Student's Guide. London : Arnold, 1998.

Nelson, Paul, Roy. Cartooning. Chicago : Contemporary Books,1975.

Pickering, Michael. Stereotyping The Politics of Representation.New York : Palgrave, 2001.

Seiter, Ellen. Stereotype and The Media : A Re-evaluation.Journal of Communication , 36(2) (1986) : 14-26.

Sullivan, O., Tim and Jewkes, Yvonne. Media Studies Reader. New York : St. Martina's Press Inc , 1997.

Tan, Alexis and co. Television Use, Stereotypes of African Americans and Opinions on Affirmative Action : An Affective Model of Policy Reasoning. Communication Monographs , 67(4) (2000) : 362-371.

<http://www.aber.ac.uk/media/modules/mc30820/> [online, c, 2005, October 21]

<http://faculty.evansville.edu/dt4/301/axioms301.html> [online, c, 2005, April 1]

ภาคผนวก

ตารางสรุปลักษณะของตัวละคร

อุลตราแมน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
อุลตราแมน	อุลตราแมนมีความสูง 40 เมตร สามารถเปลี่ยนขนาดเป็นขนาดต่างๆได้ มีพลังในการจู่โจมหลากหลายรูปแบบ รูปแบบที่รู้จักกันดี คือ ท่าปล่อยพลัง Specium ทำโดยการประสานมือเป็นเครื่องหมายบวกขึ้นมา ก้านหน้า แล้วรังสีก็จะถูกปล่อยจากแขนที่ถูกยกขึ้นมา เขาสามารถปล่อยวงแหวนแสงซึ่งสามารถตัดผ่านสิ่งต่างๆได้ และสามารถพ่นน้ำออกมาดับไฟได้ เขาสามารถบินไปในอวกาศได้ และมีความเร็วในการบินเร็วกว่าความไวของเสียงอีกด้วย เขาสามารถวิ่งได้เร็วกว่ายอดมนุษย์ เร็วกว่ารถที่แล่นเร็วที่สุดเวลาที่เขาต่อสู้	<ul style="list-style-type: none"> - เก่ง เท่ สู้ปีศาจได้ ช่วยปกป้องพิทักษ์โลก มีคุณธรรม ช่วยเหลือชาวโลก - มีพลังมาก แต่อยู่บนโลกได้ไม่นาน จะต้องเอาชนะสัตว์ประหลาดให้ได้ก่อนเวลาบนโลกมนุษย์จะหมดไปและก็ทำได้เสมอ 	<ul style="list-style-type: none"> - ตาสีเหลืองในเอเชีย สะท้อนคุณธรรม เป็นสีของกษัตริย์ หากเป็นตาเรืองแสงสีแดงใช้กับการกระหายเลือด - อุลตราแมนเป็นสิ่งที่ในชีวิตจริงไม่มีเป็นตัวแทนความฝันเด็กที่สามารถแก้ปัญหาทุกอย่างที่ไม่สามารถแก้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนดี รักความยุติธรรม ดีในทุกด้าน ทุกยุคทุกสมัย รักความถูกต้อง ต้องการช่วยเหลือคนที่อ่อนแอกว่า ต้องการไปช่วยเหลือ แก้ไขสิ่งที่จะเป็นหายนะ 	<ul style="list-style-type: none"> - พิชัยโลก - ธรรมะ - ชนะธรรม - แยกความเป็นพระเอกและผู้ร้ายอย่างชัดเจน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
อูลตราแมน (ต่อ)	<p>เขาจะสามารถอยู่บนโลกมนุษย์ได้เพียง 3 นาทีเท่านั้น พลังของเขาจะหมด แล้ว colour timer ที่อยู่ตรงหน้าอกของเขาก็จะเตือน ถ้าหากพลังเขาหมด colour timer ก็ดับลงและเขาก็จะตายในที่สุดเขาจึงต้องเอาชนะคู่ต่อสู้ให้ได้ก่อนที่พลังของเขาจะหมด และเขาก็มักจะทำได้เสมอ เขายังเป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารีอีกด้วย ดูได้จากบางทีสัตว์ประหลาดสำนักมืด ก็จะมีการให้อภัย หรือลงโทษด้วยการส่งไปอยู่นอกโลก ไม่ใช่จะทำลายให้ตายเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้เขายังมีความอ่อนโยนกับเด็กๆอีกด้วย</p>				

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
สัตว์ ประหลาด	มีรูปร่างน่าเกลียดน่ากลัวแตกต่างกันไป มีหลายชนิด และก็มีคุณสมบัติหรือสาเหตุในการทำลายล้างโลกต่าง ไปอีกด้วย แต่ก็ล้วนก่อความเดือดร้อนให้แก่มนุษย์โลก ทั้งสิ้น	- ทำลายเมือง ทำลายโลก - ต่อสู้กับอุลตรา แมนเพื่อเอาพลังของ อุลตราแมน และ พยายามฆ่าอุลตรา แมน	- สัตว์ประหลาด แทนด้านลบของเด็ก เช่น แม่ ไม่เรียว - เป็นฝ่ายธรรม อย่างชัดเจน	- เป็นตัวทำลาย แต่ก็ไม่ใช่ตัวร้าย ทั้งหมด มีบางตัว เช่น ปีกม่อน ที่ตอน หลังกลับตัวกลับใจ บางตัวก็ร้ายแต่ต้น บางตัวก็ถูกกดดันให้ อาละวาด	- น่าเกลียด แต่มี บางตัวกลับตัวมาดี

โดราเอมอน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
โนบิตะ	<p>เป็นเด็กชายธรรมดาคนหนึ่งที่ยังเรียนไม่เก่ง สอบตกบ่อยๆ เกียจคร้าน ตื่นสายบ่อยๆ โดนคุณแม่และคุณครูดุเป็นประจำ ชี้ชลาดและมักโดนเพื่อนรังแก อยู่เสมอ อ่อนแอ แก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ได้ แต่ก็เป็นคนที่มีจิตใจเมตตา รักความยุติธรรม โนบิตะจึงเป็นตัวละครที่มีความเป็น "มนุษย์ปกติ" ที่ทำผิดได้ ชี้เกียจได้ และไม่จำเป็นต้องเก่งอยู่ตลอดเวลา โนบิตะหลงรักชิซุกะ ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน มีความหวังที่จะได้แต่งงานด้วยเมื่อเขาโตขึ้น แต่ก็มักจะมีอุปสรรค และมีคู่แข่งหลายคน เนื่องจากชิซุกะ เป็นเด็กน่ารัก และด้วยความอ่อนแอของโนบิตะเอง แต่โนบิตะ ได้เพื่อนรักคือโดราเอมอนคอยช่วยเหลือ ทำให้เขามีความมั่นใจมากขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบนอนกลางวัน - อ่อนแอ - ชี้เกียจทำการบ้าน - มาโรงเรียนสายทุกวันเพราะตื่นสาย แล้วก็โดนคุณครูตี แล้วก็โดนทำโทษให้ยืนนอกห้อง - ชี้โอจจา เวลาที่ชีเนโอะชวนเพื่อน เช่น ชิซึกะกับใจแอนท์ไปเล่นแล้วไม่ชวนโนบิตะไป โนบิตะก็จะไปขอให้โดราเอมอนทำของเจ๋งกว่าพวกชีเนโอะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กโง่ อาจเป็นตัวแทนของเด็กที่ถูกรังแก - เด็กชี้แยะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กอ่อนแอ สู้กับใครไม่ได้เลย ใช้ไม่ได้เลย ต้องมีโดราเอมอนมาช่วย - เป็นตัวแทนให้เด็กที่ไม่เอาไหนไม่หมดหวัง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นเด็กอ่อนแอ ไม่เอาไหน - ไม่แข็งแรงเท่าใจแอนท์ - ไม่รวยเท่าชีเนโอะ - เรียนไม่เก่งเท่าเดคิสึงิ - มีจิตใจดี - ยิ่งป็นแม่น

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
โดราเอมอน	เป็นแมวหุ่นยนต์ที่เดินทางมาจากศตวรรษที่ 22 อาศัยอยู่กับโนบิตะคอยช่วยเหลือ แก้ปัญหาต่างๆ ให้กับโนบิตะโดยการใช้ของวิเศษต่างๆที่อยู่ใน กระเป๋าน้ำทอง 3 มิติของตน โดราเอมอนเป็นแมวหุ่นยนต์ ซึ่งมีลักษณะควบกึ่ง ทั้งคน สัตว์ กล่าวคือ รูปร่างและอวัยวะเป็นหุ่นยนต์ ร่างกายทำด้วยเหล็ก ไม่ต้องใช้เสื้อผ้า และโดราเอมอนก็เป็น สัตว์ด้วยในขณะเดียวกัน คือ เป็นแมวมีหนวดแหลมๆ อย่างแมวทั่วไป นอกจากนั้นโดราเอมอนก็มีลักษณะเหมือนคนด้วยเช่นกัน คือ พุดได้ ยืน ลำตัวตรง และชอบรับประทานขนมเหมือนคน ทั้งยังรับประทานอาหารอื่นๆได้อีกด้วย โดราเอมอนนั้นไม่มีอายุที่จำกัดให้เห็นแน่ชัด บางขณะโดราเอมอนก็มีความคิดอ่าน ความรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเวลาที่อยู่กับโนบิตะ และเพื่อนๆของโนบิตะ กล่าวคือ เมื่อเวลาที่โนบิตะและเพื่อนๆทำผิด โดราเอมอนก็จะคอยเป็นผู้ว่ากล่าวตักเตือน	<ul style="list-style-type: none"> - มีของวิเศษ - ใจดี มีน้ำใจ ชอบให้ของวิเศษแก่โนบิตะ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น - ชุ่มช้ำม กลัวหนู เพราะถูกหนุมางับหู ขาดตอนที่นอนกินโดรายากิอยู่คอยสอนโนบิตะเสมอๆ คอยให้ของวิเศษแก่โนบิตะ แต่บางทีก็ไม่อยากให้เพราะกลัวว่าโนบิตะจะทำเสียหาย 	<ul style="list-style-type: none"> - หน้ากลมดูไม่ต่างจากตัวอื่น - สีน้ำเงินทำให้มันดูเด่นขึ้น 	เป็นคนดี ถูกส่งมาจาก ณ เวลาหนึ่ง มีจุดมุ่งหมาย คือ ช่วยโนบิตะ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหุ่นยนต์ที่มีจิตใจดี ชอบช่วยเหลือ - สะเพร่า ชุ่มช้ำม

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
โตราเอมอน (ต่อ)	ให้ข้อคิดแก่เด็กๆ แต่บางขณะก็เป็นเด็ก กล่าวคือ อาจจะเล่นกับโนบิตะและเพื่อนๆอย่างสนุกสนาน มากเกินไปจนโดนผู้ใหญ่ เช่น คุณแม่โนบิตะดุเป็นประจำ ประกอบกับรูปร่างที่อ้วนกลมเหมือนเด็กๆ และมักเล่นสนุกอยู่กับโนบิตะ จึงทำให้ผู้ชมมักรู้สึกว่าโตราเอมอนเป็นเด็กมากกว่า				

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ชิชิเกะ	เป็นเพื่อนนักเรียนหญิงของโนบิตะ เป็นเด็กหญิงที่มีความเป็นกุลสตรีทุกประการ คือ สวย น่ารัก เรียบร้อย และอยู่ในกรอบระเบียบประเพณี วัฒนธรรม ไม่ทำอะไรนอกกรอบทางด้วยตนเอง แต่เนื่องจากเป็นคนใจอ่อน หากเพื่อนๆ ทำและมาชักชวนคะยั้นคะยอ ชิชิเกะก็มักจะใจอ่อนยอมทำตามเพื่อนเด็กผู้ชายที่มักจะซุกซนเสมอ นอกจากนี้ ชิชิเกะยังมีน้ำใจดี มีความเมตตาอารี ชอบช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนหรืออ่อนแอกว่า ทั้งยังเป็นคนขยันเรียน เรียนเก่ง ชอบเล่นดนตรี ชอบการอาบน้ำ รักสวยรักงามตามแบบฉบับของผู้หญิงทั่วไป จัดว่าเป็นตัวละครที่น่ารักมาก เป็นที่หมายปองของเด็กทั่วไป รวมทั้งโนบิตะด้วย ในอนาคต ชิชิเกะได้แต่งงานกับโนบิตะจริงๆ แต่โนบิตะในอนาคต เป็นโนบิตะที่เป็นผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบ และเป็นคนดีจริงๆ สำหรับชิชิเกะ	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบอาบน้ำ ไม่ว่าจะไปไหนก็มักจะถามอยู่เสมอว่า “มีโรงอาบน้ำหรือเปล่า” - ขยันทำการบ้าน - มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยสอนการบ้านโนบิตะ - เรียบร้อย น่ารัก 	<ul style="list-style-type: none"> - ตากลมโต - หวานแหวว นิสัยดี - เป็นpatternของนางเอกการ์ตูนญี่ปุ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนที่โนบิตะชอบเป็นผู้หญิงที่อ่อนโยน - เรียนเก่ง คอยสอนโนบิตะได้บ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - น่ารัก เด็กดี - เรียนเก่ง

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ใจแอนท์	<p>เป็นเพื่อนจอมเกเรของโนบิตะ มีรูปร่างใหญ่โตสมกับชื่อ นิสัยชอบข่มเหงรังแกผู้ที่อ่อนแอกว่า โดยเฉพาะโนบิตะนั้นนับเป็นผู้ที่ใจแอนท์ชอบแกล้งที่สุด แต่ใจแอนท์ก็มีผู้ที่ตนเองกลัวเช่นกัน โดยเฉพาะแม่ของตนเองนั้นเป็นบุคคลที่ใจแอนท์กลัวมากที่สุด แม้ใจแอนท์จะชอบแกล้งและข่มเหงคนที่อ่อนแอกว่า โดยเฉพาะโนบิตะนั้นแต่หากในภาวะคับขันที่ทุกคนเจออุปสรรคร่วมกันนั้น ใจแอนท์ก็จะเสียสละได้ รักและเป็นห่วงเพื่อนได้เช่นกัน นอกจากนี้ความอ่อนโยนของใจแอนท์นั้นยังแสดงออกในมุมของพี่ชายที่รักน้องสาวอีกด้วย ใจแอนท์ชอบร้องเพลงมาก แต่เสียงไม่เอาไหน มักจะบังคับให้เพื่อนมาดูคอนเสิร์ตของเขาเสมอๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบชกคนอื่น <p>เวลาที่โนบิตะได้ของมาจากโดราเอมอน เขาก็จะอิจฉาแล้วเอาของนั้นไปใช้เองแล้วก็ทำพัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีนิสัยเกเร ชอบแกล้งคนอื่น - ชอบทำให้เพื่อนกลัว อย่างเช่น ซีนโอะ กำลังถือของเล่นอยู่ ใจแอนท์บอกว่า “ขอยืมหน่อย” ทุกคนก็จะหนีกันไปหมด - ขี้หวด แล้วชอบบังคับคนอื่นโดยเฉพาะเวลาเปิดคอนเสิร์ตก็จะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นตัวแสดงอารมณ์ตรงไปตรงมา 	<ul style="list-style-type: none"> - รุนแรง ใช้กำลังกดขี่ข่มเหง - มีความรักเพื่อนพ้องโดยใช้กำลังให้เป็นประโยชน์ ในสถานการณ์คับขัน 	<ul style="list-style-type: none"> - แข็งแรง เกเร - ชอบร้องเพลง - คอยช่วยเพื่อนในภาวะคับขัน - กลัวแม่มาก รักและห่วงน้องสาวมาก

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ใจแอนท์ (ต่อ)		บังคับให้เพื่อนๆไปดู - ชอบร้องเพลงมาก แต่ร้องไม่เพราะ			

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ซีเนโอะ	เป็นตัวละครที่ถูกออกแบบให้มีลักษณะเจ้าเล่ห์ คล้ายๆ สุนัขจิ้งจอก ปากแหลม เป็นเพื่อนของโนบิตะเช่นกัน แต่จะเข้าคู่กับไจแอนท์ คอยเป็นคู่หู ประจบสอพลอคอยอุ้มไจแอนท์ที่คิดหาทางกลั่นแกล้ง โนบิตะเสมอๆ เพื่อตนเองจะได้รอดพ้นจากการกลั่นแกล้งของไจแอนท์ ซีเนโอะเป็นเด็กช่างพูดและเอาตัวรอดเก่ง โดยฐานะแล้วซีเนโอะเป็นเด็กที่มีฐานะทางบ้านค่อนข้างร่ำรวย จึงเป็นคนค่อนข้างซีไ่มั ซีไ่มั และมักจะนำของเล่นมาอวดเพื่อนๆเสมอ และมักไม่แบ่งให้โนบิตะเล่นด้วย แต่มักจะอุ้มไจแอนท์แย่งไปเล่นอยู่เป็นประจำ	<ul style="list-style-type: none"> - ซีอวด ชอบเอาของมาอวดคนอื่น แบ่งให้คนอื่นเล่นแต่ไม่ให้โนบิตะเล่น - ชอบอุ้มไจแอนท์ให้แกล้งโนบิตะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นตัวขงขง ส่งเสริม - ปากหอย ปากปู พูดมาก - ตาเป็นวงรีที่ต่างออกแสดงถึงความเจ้าเล่ห์ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนซีไ่มั ซีอวด ลูกคนรวย - แย่ที่สุดในเรื่อง เป็นลูกไล่ 	<ul style="list-style-type: none"> - ซีไ่มั ซีอวด อวด ร่ำอวดรวย - ฉลาดแกมโกง

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
เดคิซัง	เป็นตัวละครที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ตรงกันข้ามกับโนบิตะโดยสิ้นเชิง รูปหล่อ เรียนเก่ง ขยัน อุปนิสัยดี เป็นที่หมายปองของเด็กหญิงทั่วไป เดคิซังก็ ขอบมาตีวหนังสือให้กับซึซึเกะเสมอ ทำให้โนบิตะต้องอิจฉา นอกจากนี้เขายังเป็นนักกีฬาและเป็นที่รักของคนทั่วไปอีกด้วย แต่บทบาทของเขาจะน้อยกว่าโนบิตะมาก	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนเก่ง ฉลาด - นิสัยดี - มีน้ำใจ - สุขภาพ - แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นตัวประกอบที่ไม่ค่อยเด่น 	<ul style="list-style-type: none"> - เด็กเรียนเก่ง - หล่อ เก่ง ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนเก่ง - สมบูรณ์แบบ

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
โตเรมี	หุ่นยนต์น้องสาวของโดราเอมอน โตเรมีถูกสร้างขึ้นมาจากห้องเครื่องของโดราเอมอน โตเรมีถูกสร้างขึ้นมาที่หลังโดราเอมอน ถือว่าเป็นรุ่นใหม่กว่า ทำให้มีประสิทธิภาพมากกว่าโดราเอมอน โตเรมี จะมีตัวสีเหลือง หูสีแดง มีกระเป๋าเก็บของวิเศษเหมือนโดราเอมอน แต่มีประสิทธิภาพมากกว่า โตเรมีจะอยู่ในโลกอนาคตมากกว่า ไม่ค่อยปรากฏในโลกปัจจุบัน ยกเว้นในกรณีเหตุการณ์คับขัน ที่โดราเอมอนไม่สามารถแก้ไขได้ โตเรมีก็จะมาคอยช่วยเหลือเสมอๆ	<ul style="list-style-type: none"> - มีของวิเศษเยอะกว่าโดราเอมอน - คอยดักเตือนโดราเอมอน เวลาที่โดราเอมอนไม่เชื่อฟังผู้ที่สร้างมันมา - เป็นผู้แทนโดราเอมอน เวลาที่โดราเอมอนไม่อยู่ 	- เป็นตัวประกอบเหมือนกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วยโดราเอมอนดูแลอีกแรง - เป็นหุ่นยนต์สมบูรณ์แบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ละเอียดรอบคอบ กว่าโดราเอมอน - ของวิเศษดีกว่าโดราเอมอน

โปเกมอน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ซาโตชิ หรือ แอช (Ash)	เป็นเด็กชายวัย 10 ขวบ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่แน่นอน หากจะทำการสิ่งใดก็จะทำให้สำเร็จ แต่หากงานนั้นๆไม่ประสบความสำเร็จ ก็จะยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นและไม่ย่อท้อ ถึงแม้จะเสียใจบ้างแต่ก็จะคิดหาทางที่จะแก้ไขและต่อสู้ใหม่ นอกจากนี้ยังเป็นคนที่มีความคิด รู้จักวางแผนเพื่อที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้อย่างโปร่งใส ยังเป็นคนที่มีความรักเพื่อนพ้อง และรู้จักให้อภัยอีกด้วย	<ul style="list-style-type: none"> - กล้าหาญ - มุ่งมั่น จะทำอะไรก็ต้องทำให้สำเร็จ หากไม่สำเร็จก็จะพยายามให้สำเร็จ - รู้จักการต่อสู้ด้วยโปเกมอนอย่างชำนาญ สามารถชนะคู่ต่อสู้ได้ ต้องการเป็นนักฝึกโปเกมอน (Pokemon Trainer) และก็พยายามอย่างมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นพระเอก - เป็นคนดีแน่นอน 	<ul style="list-style-type: none"> - มุ่งมั่น เอาจริงเอาจัง - มีจุดมุ่งหมายในชีวิต - ชัดเจน ชอบการผจญภัย ไม่ย่อท้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - มุ่งมั่น - ตั้งใจจริง - อยากเป็นโปเกมอนเทรนเนอร์

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
มารุกะ	<p>เป็นเด็กหญิงรูปร่างสูงเพรียว มีท่าทาง คล่องแคล่ว ทะมัดทะแมง แต่ถึงจะไม่ใช่ผู้หญิง หวานแต่ก็มีความรักสวรักรักงามอยู่ในตัว แม้อันจะ มีความซึ่กิ้วไปเกมอนที่แปลกๆอยู่บ้าง แต่ก็ เป็นเด็กผู้หญิงที่ค้นพบความต้องการของตนเองว่า ต้องการมีหน้าที่อะไรเกี่ยวกับไปเกมอน และก็ ปฏิบัติตนไปในทางนั้น ซึ่งถือว่าเป็นเด็กหญิงที่ ตัดสินใจเด็ดเดี่ยวและมีความมุ่งมั่นเช่นกัน มากู ะมีน้องชายชื่อมาซาโตะ มารุกะเป็นคนรักเพื่อน พ้องและรักน้องด้วย เป็นพี่สาวที่คอยดูแลน้อง ระหว่างการเดินทาง การดูแลน้องก็มีทั้งดูแล และ ปรอบ แต่ทุกวิธีการที่แสดงออกนั้นล้วนอยู่บน พื้นฐานของความรักน้องทั้งสิ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้หญิงที่ คอยติดตามซาโตชิ - ชอบพัฒนาไปเก มอนไปเรื่อยๆ - ซึ่กิ้ว ซึ่ตกใจ กิ้วไปเกมอนแปลกๆ - ดู โกรธง่าย ชอบ ดิงหูซาโตชิ เวลาที่ซาโต ชิทำอะไรไม่น่าพอใจ 	- นางเอก	<ul style="list-style-type: none"> - คล่องแคล่ว ว่องไว - ซึ่กิ้ว - รู้ว่าตัวเองอยากทำ อะไร 	<ul style="list-style-type: none"> - รู้ความต้องการ ของตัวเองว่าอยาก ทำอะไร - ซึ่กิ้ว ซึ่ตกใจ

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
มาซาโตะ	เป็นน้องชายของมารุกะ ซึ่งมีนิสัยขี้ขลาดขี้กลัว เห็น ใฝ่รู้และช่างซักถามทันทีเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ ทั้งยังเป็นเด็กชายที่มีความอ่อนโยน รักไปเกมอนที่พบเจอมาก และมักจะผูกพันกับมันได้ง่าย เป็นเด็กที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพี่สาวและพี่ร่วมทาง ทั้ง 2 คน แต่บางครั้งก็เลือกที่จะทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าดีและไม่ก่อความเดือดร้อนให้ใคร	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นน้องชายมารุกะ กลับบ้านไปหาพ่อแม่กลับ มารุกะด้วย - มีความรู้เกี่ยวกับไปเกมอน มีหนังสือเกี่ยวกับไปเกมอนที่บอกได้ว่าไปเกมอนแต่ละตัวมีลักษณะและความสามารถอย่างไร 	- ตัวประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ขี้ขลาดขี้กลัว - มุ่งมั่น มีความฝัน แต่อายุยังไม่ถึงที่จะดูแลไปเกมอนได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ช่างซักถาม - เป็นน้องมารุกะ

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ทาเคชิ	เป็นเด็กชายรูปร่างสูงใหญ่กว่าซาโตชิ ที่รู้เรื่องราวของการแข่งขันโปเกมอนอย่างดี และแม้ในระหว่างการเดินทางเขาจะทำตัวไม่น่าเชื่อถือ เช่น มักจะชอบจับผู้หญิงสวยๆที่พบเจอระหว่างการเดินทาง และชอบพูดจาหวานๆติดตลกดูไม่น่าเชื่อถือ แต่ในระหว่างชมการแข่งขันโปเกมอนนั้นทาเคชิจะเป็นผู้บรรยายและผู้ให้ความรู้ระหว่างการแข่งขันได้ดีทีเดียว บุคลิกจะน่าเชื่อถือมากขึ้นอีกด้วย	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าชู้ ชี้หนี ชอบผู้หญิง พอไปเจอผู้หญิงคนไหนก็ชอบจับ <ul style="list-style-type: none"> - ฉลาด มีหนังสือเกี่ยวกับโปเกมอน ที่บอกลักษณะและความสามารถของโปเกมอน 	- ตัวประกอบ	<ul style="list-style-type: none"> - ชอบทำอาหาร - เจ้าชู้ ชอบจับหญิง 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำอาหารเก่ง - มีความรู้เรื่องโปเกมอนดีเหมือนกัน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ปิกาจู	<p>เป็นไปเกมอนของซาโตชิ เป็นไปเกมอนสายพันธุ์อิเลคทริก มีที่เก็บกระแสไฟฟ้าอยู่ที่แก้มของมัน และจะสามารถชาร์ตเพิ่มได้ในตอนกลางคืนขณะที่มันหลับ แต่บางครั้งกระแสไฟฟ้าก็จะไหลออกในเวลาที่มีมันง่วงเจียหลังจากตื่นนอน ปิกาจูมีสีเหลืองส่งเสียงร้อง ปิกา...ปิกา... และเป็นไปเกมอนที่ไม่ชอบอยู่ในมอนส์เตอร์บอล เพราะไม่ชอบที่แคบๆ และแม้ปิกาจูจะไม่ชอบซาโตชิในตอนแรกแต่เมื่อได้ผจญภัยด้วยกัน ปิกาจูก็รักและเชื่อฟังซาโตชิมาก ทั้งยังเป็นไปเกมอนที่มีความอดทนและมีจิตใจต่อสู้และขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ตนเองแข็งแกร่งพร้อมที่จะต่อสู้กับไปเกมอนตัวอื่นๆได้อีกด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีพลังไฟฟ้า - ต่อสู้ได้เก่ง - น่ารัก - ไม่ชอบอยู่ในลูกบอล (มอนส์เตอร์บอล) <p>เชื่อฟังซาโตชิ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - น่ารัก - ดึงดูดเด็กได้ดี 	<ul style="list-style-type: none"> - มีพลังไฟฟ้า - ผูกพันกับซาโตชิมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - น่ารัก - เป็นเกมอนไฟฟ้า - อดทน - มีเสียงร้อง ปิกา..ปิกา

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
แก๊งค์รีอค เกิด ซึ่ง ประกอบด้วย มุขาคีเป็น ผู้หญิง และคู จิโร่เป็นผู้ชาย และเนียช โปเกมอน แมวเหมียว อีก 1 ตัว	สมาชิกทั้ง 3 นี้มีความมุ่งมั่นที่จะขโมยโปเกมอนที่หายาก และโปเกมอนที่ได้รับการฝึกสอนแล้ว เพื่อที่จะตนเองจะได้ไม่ต้องนำไปฝึกสอนเอง ดังนั้นแก๊งค์นี้จะทำทุกวิถีทางที่จะได้โปเกมอนที่ต้องการมา ซึ่งมีคติประจำแก๊งค์ว่า "การปกป้องสันติสุขของโลก พิชิตความรักและความซื่อสัตย์ เป็นสิ่งที่พวกเราเกลียด" แต่สุดท้ายของแต่ละตอนแก๊งค์นี้มักจะขโมยโปเกมอนไม่สำเร็จ และมักจะแพ้กัยตัวเองในทุกๆ ตอน	- ชอบสู้กับพระเอก - ชอบขโมยโปเกมอน โดยเฉพาะปีกาจู - ชอบมายุง จูนจ่าน - ชอบสอดแนม แอบฟังคนอื่น	- สี่ กับลายเส้นที่กระตุกมันบ่งบอกว่าเป็นตัวร้าย	- อยากรวย อยากรั่ง อยากรเด่น อยากรมีตำแหน่ง เลยทำทุกวิถีทาง เช่น ลักขโมย - สุดท้ายก็แพ้ - เนียช พูดภาษาคนได้ อยากรใหญ่เหมือนกัน เหมือนเป็นกลาง ระหว่างคนกับโปเกมอน	- ซึซโมย - ต้องทำตามคำสั่งหัวหน้า - เป็นตัวร้าย ตลกๆ

เดอะ พาวเวอร์พัพพี เกิร์ล

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
<p>บลอสซัม (Blossom)</p>	<p>บลอสซัมเป็นผู้นำของกลุ่ม ฉลาดที่สุดในกลุ่ม เดอะ พาวเวอร์พัพพี เกิร์ล สร้างขึ้นมาด้วยสารพัดของก๊ากิก (Everything Nice) เธอมีความเป็นผู้ใหญ่มากที่สุด เธอมีตาสีชมพู ใสสุด สีชมพู เธอชอบสีชมพูและสีเหลือง เธอมีผมสีส้ม มีโบว์สีแดงติดอยู่บนหางม้าของเธอ และติดกับรูปหัวใจด้วย พลังพิเศษของเธอ คือ พลังในการบิน สายตาฉายเลเซอร์ และเอ็กซ์-เรย์ได้ มีพลังกำลังมหาศาล พ่นน้ำแข็งและพ่นไฟได้ เธอพูดภาษาจีนได้ และเธอก็เล่นกีตาร์ได้อีกด้วย บางครั้งเธอก็เป็นคนที่ชอบพูดโอ้อวดเกี่ยวกับตัวเองเล็กน้อย จึงเป็นการก่อความไม่สบายใจ แก่บับเบิลส์และบัตเตอร์คัพในบางครั้ง อย่างไรก็ตาม บลอสซั่มก็รักทั้งสองคนมาก และมักจะคอยดูแลทั้งสองคนตลอดเวลา และเธอก็จะกล่าว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นพี่คนโต เพราะมันเก่งที่สุด - ชอบต่อสู้ - กล้าหาญ สวย น่ารัก ผมยาว มีโบว์ผูกผมด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - สีแดง ชมพูทำให้ดูเด่น - ตุ๊กกระตือรือร้น 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหัวหน้า - เก่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นพี่คนโต - เป็นผู้สั่งการกับน้องอีก 2 คน

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
บลอสซัม (Blossom) (ต่อ)	คำขอโทษเสมอหากเธอกับความผิดเล็กๆน้อยๆ ของเธอ บลอสซัมถือเป็นกำลังสำคัญยิ่งของ เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ลและเป็นหนึ่งในกลุ่ม คนที่จะพิทักษ์โลก				

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
บับเบิลส์ (bubbles)	บับเบิลส์ เป็นคนสนุกสนานและอารมณ์ดี เธออ่อนหวานและอ่อนไหวมากที่สุด เธอถูกสร้างขึ้นมาจากน้ำตาล (Sugar) เธอจึงอ่อนหวานมาก เธอมีตาสีฟ้า และใส่ชุดสีฟ้า สีโปรดของเธอคือ สีฟ้า เธอมีผมสีบลอนด์ ผูกเป็นจุก 2 ข้าง เธอชอบเล่นตุ๊กตา เธอสามารถพูดภาษาสเปนได้ เล่นกลองได้ เธอสามารถพูดกับกระรอกได้ เธอรักสัตว์มาก พลังพิเศษของเธอ คือ พลังในการบิน มีสายตาฉายเลเซอร์และเอ็กซ์-เรย์ได้ มีพลังมาก เธอไม่ชอบให้คนเรียกเธอว่า “แม่หนูน้อยผู้น่ารัก” แต่เธอต้องการให้คนรับรู้ว่าเธอก็สามารถดูแลตัวเองได้ เธออยากเป็นอย่างบัตเตอร์คัพ และพยายามที่จะเป็นอย่างนั้น บัตเตอร์คัพมักจะต้องการความช่วยเหลือจากทั้ง 2 คน แต่ในความจริงแล้วเธอเองก็เป็นนักสู้เช่นกัน	<ul style="list-style-type: none"> - นิสัยดี น่ารัก - ชี้แยะ ถ้ามีอะไรที่ น่ากลัวมันก็จะร้องไห้ - วาดรูปสวย ชอบเล่นตุ๊กตา	<ul style="list-style-type: none"> - สีฟ้าทำให้ดูนุ่มนวล ยังมีตุ๊กตา ยิ่งดูนุ่ม	<ul style="list-style-type: none"> - อ่อนหวาน - เป็นน้องเล็ก - ร้องไห้บ่อย 	<ul style="list-style-type: none"> - อ่อนหวาน - ชอบตุ๊กตา - ชี้แยะ ชี้กิ้ว

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
บัตเตอร์คัพ (Butter cup)	บัตเตอร์คัพเป็นนักสู้ที่แข็งแกร่งมากที่สุด เธอเป็นคนอดทน มุทะลุและอารมณ์ร้ายที่สุดในกลุ่ม ซึ่งพร้อมที่จะต่อสู้ตลอดเวลา เธอถูกสร้างมาจากเครื่องเทศ (Spice) เธอมีนิสัยห้าวที่สุดในกลุ่ม ทั้งยังถูกขนานนามว่า HARD CORE เธอมีตาสีเขียว ใส่ชุดสีเขียว สีที่ชอบที่สุดของเธอ คือ สีเขียวและสีดำ เธอมีผมทรงบ็อบสั้น สีดำ เธอเล่นเบสได้ พลังพิเศษของเธอ คือ พลังในการบิน สายตาฉายเลเซอร์และเอ็กซ์-เรย์ได้ และมีพลังมาก เธอหุ่นหันพแล่นแล่น ฉลาด และซึ่หงุดหงิด เพราะเธอมักคิดว่าเธอน่าจะทำได้ดีกว่านี้ เธอ มักจะรำคาญเวลาบับเบิ้ลส์ร้องให้ บัตเตอร์คัพ จะไม่ยอมให้คนเลวเข้าใกล้เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล	<ul style="list-style-type: none"> - เหมือนผู้ชาย ชอบแก๊งบับเบิ้ลส์ - ดู ร้าย เวลาบับเบิ้ลส์ร้องให้ก็จะดูบับเบิ้ลส์ - รุนแรง ชกหน้าคนอื่นด้วย 	<ul style="list-style-type: none"> - ตา ผม ปาก แสดง อาการเจ้าเล่ห์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ดูกว่าทุกคน - ห้าวๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ซ่าๆ - ใจร้อน - ซึ่หงุดหงิด

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
ศาสตราจารย์ ชูโทเนี่ยน	ศาสตราจารย์มักใส่ชุดกาวนิสีขาว เป็นผู้สร้างสามสาวขึ้นมา และเป็นผู้เลี้ยงดูพร้อมดูแลพวกเธอด้วย ศาสตราจารย์เป็นคนใจดี มีเหตุผล ศาสตราจารย์เป็นผู้ให้คำแนะนำ สั่งสอน พวกเธอ ทั้งยังออกกฎภายในบ้านให้ทุกคนปฏิบัติตาม เมื่อสามสาวทำผิดไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ศาสตราจารย์จะคอยอบรมในหลากหลายรูปแบบอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการดู การอธิบาย การแนะนำ หรือแม้แต่การให้กำลังใจในการต่อสู้และเริ่มทำในสิ่งต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> - มั่นสร้างเดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล - ควบคุม ดูแล สั่งสอน เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล - ใจดี ให้สิ่งที่เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล ต้องการ - เป็นนักวิทยาศาสตร์ผสมยาอยู่เสมอ และรู้วิธีสร้างเดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล และใส่ชุดวิทยาศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - หน้าตาสีเหลือง แสดงความซื่อสัตย์ - หางคิ้วตกแสดงความอยากรู้อยากเห็น 	<ul style="list-style-type: none"> - ใจดี - เป็นคนสร้างสามสาวขึ้นมา - เปรียบเสมือนพ่อของสามสาว 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นคนสร้างพาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล และคอยดูแลทั้ง 3 สาว เหมือนเป็นพ่อ

ตัวละคร	ผู้วิจัย	เด็กปฐมวัย	นักเขียนการ์ตูน	นักพากย์การ์ตูน	นักแปลการ์ตูน
โมโจโจโจ้	โมโจโจโจ้เป็นลิงที่มีใบหน้าสีเขียว มีขนสีดำ มีความตั้งใจที่จะทำลายเมือง Townsville ที่ทุกคนอาศัยอยู่ เป็นผู้ก่อการร้ายก็ว่าได้ จะทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะทำลายเมืองให้ได้ อย่างไรก็ตามก็จะแพ้เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ลอยู่ดี แต่ก็จะไม่เคยยอมแพ้ หรือลดละความพยายามในการทำชั่วอยู่เสมอแม้จะไม่เคยสำเร็จก็ตาม	- นิสัยดุร้าย นิสัยไม่ดี ชอบทำลาย เดอะ พาวเวอร์พัฟฟ์ เกิร์ล อยากยึดครอง Townsville - หน้าตาน่าเกลียด น่ากลัว ฟันแหลม ขนสีดำ ดูสกปรก	- ตาเขียวเป็นปีศาจ	- อยากทำลายพาวเวอร์พัฟฟ์เกิร์ล - อยากครองเมือง	- เป็นตัวร้ายตลกๆ - มุ่งทำลายตามสาว เพื่อจะได้ครองเมือง คิดหาทางวางแผนการต่างๆ ตลอดเวลา

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปิยนันท์ พัทธสารัญเดช เกิดเมื่อวันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2524 กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดงานและกิจกรรมให้แก่บริษัทเอกชนและโรงเรียนต่างๆ และจัดกิจกรรมให้แก่เด็กระดับปฐมวัย รวมทั้งเด็กระดับประถมศึกษา และได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2548